

men indkalde saa mange Mars Mandskab, som man behøvede, uden Hensyn til, om Familiefædre med mange Børn bleve udcommanderede, medens unge Trilødsspillere spadserede om paa Gaden. Dette Princip gif vi imod, og det ærede Medlem, som sidst talte, gif ogsaa derimod, han vilde, sagde han, at Alle, saavidt muligt, skulde indkaldes, for at Byrden kunde blive mere ligelig fordeelt, og for at vi i Krigstid kunde have det fornødne Mandskab, som man havde Befalingsmænd til, uden at man behøvede at gaae altsfor langt tilbage i Mærketten og derved forstyrre de øvrige Sykler, som Borgerne dog ogsaa i Krigstid maae bestæftige sig med. Hvorledes maa man nu antage, at dette vil stille sig for Landhærens Vedkommende? Der blev paa den sidste Session behandlet 21,000 Mand; lad nu være, at kun 8 eller 9,000 Mand ere fundne dygtige til egentlig Krigstjeneste, troer jeg dog alligevel deraf at kunne ulede, at noget over 6,000 Mand vil gaae over til Fodfolket — jeg tager dette som Hovedvaabnet, hvor man har den nemmeste Oversigt over Tjenestetiden. Samtlige 40 Batailloner, Reserven og Forstærkningen iberegnet, udgjøre 32,000 Mand og Linien 16,000 Mand. For nu blot at sætte Linien paa Krigsfod med 800 Mand pr. Bataillon med det fornødne Depotmandskab, vil man altsaa behøve circa 4 og noget paa 5te Mærgang, og i alt ialt tør jeg forsiikre, at til de 24,000 Mand, naar vi tage Reservebataillonerne med med det fornødne Depotmandskab, ville 6 Mærgange — Recrutaærgangen iberegnet — være tilstrækkelige, altsaa 5 Mærg efter Uddannelsen, og at der til at udfylde de 10 Forstærkningsbatailloner kun vil behøves nogle af de yngste Mærgange af Forstærkningen. Der kan jo ikke være Tale om at sætte flere Forstærkningsbatailloner paa Krigsfod, thi Hærløven har jo ikke de behøvede Befalingsmænd til flere, der er allerede ikke formange til de Cadrer, der ere angivne. Saaledes vil efter nogle Mars Forløb Tjenestetiden stille sig for dem, som høre under Landværet; men hvorledes vil nu Tjenestetiden stille sig for de Folk, som overføres til Søværnet? Jeg har hørt udvillig, at det og det Mandskab er tilstrækkeligt til den aarlige Udrustning; ja, det vil jeg meget gjerne

indrømme; endog saa meget mindre Mandskab kunde være tilstrækkeligt til den aarlige Udrustning, naar man vilde udcommandere de faste Folk, som man har, i stort Antal, og da indkaldte nogle af dem, som vare inde forrige Mærg, og af dem, som vare inde for 2 Mærg siden. Paa denne Maade kan et meget ringe Antal være tilstrækkeligt til den aarlige Udrustning. Men det er jo ikke for den aarlige Udrustnings Skyld, at vi udfribe Mandskab, det er ikke for Fornøielsheds Skyld, vi udfribe 10,000 Mand til Landhæren, men for at have dem, naar vi skulle have Krig, og saaledes udfribe vi heller ikke her Mandskab for den aarlige Udrustnings Skyld, men for at, naar vi skulle have Krig, vi da have nok til at bemande Skibene med, og tillige have en Deel tilovers til Benyttelse paa Værftet og en Deel til at hjælpe til Rystforsvar her og der. Vi vide ikke, af hvilken Betydning det kan blive, at vi kunne have noget af det søværnepligtige uddannede Mandskab til Brug paa de forskjellige Steder i Landet og til at holde Forbindelsen mellem de enkelte Der vedlige, saalænge det kan lade sig gjøre. Det ærede Medlem er i sin Betragtning gaaet ud fra, hvad Forsvarscommissionen har foreslaaet som nødvendigt til den aarlige Udfribring, men jeg skal tillade mig at bemærke, at Forsvarscommissionen gif ud fra, hvad Flaaden skulde behøve for at bemande Skibene i 1877. Nu er det meget godt at være Fremstridsmand, men naar vi skulle vedtage en Lov idag, saa troer jeg, det er rigtigt, at vi tage Hensyn til, hvad man vil behøve imorgen for at besætte Flaaden, naar vi fik Krig. I 1877 have vi maaskee to Gange, ifølge Lovens egne Bestemmelser, revideret denne Lov, og da kunne vi tillige tage Hensyn til, hvad vi da maatte behøve, hvilket desuden vil berøe paa, hvorledes man udviker Materiellet i de 10 Mærg fra nu og indtil da. Det var den Maade, hvorpaa Forsvarscommissionen kom til at angive den aarlige Udfribringsmasse. Den er kjender selv, at der maatte tages Hensyn til, „at efterhaanden de nuværende Skibes Antal maatte formindskes“, og den indrømmer desuden, som det ærede Medlem vil erfare ved nærmere at eftersee den vedkommende Betænk-